

သံအောင်

လူပျင်းတေလည်း
အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်

ဘာလိုလိုနှင့် သဲအောင်သည် စာအုပ် ၁၅ အုပ်
ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးပြီ။

ကျွန်တော့်သားဖြစ်၍ ကျွန်တော့်စာညွှန်းဖြင့် အောင်မြင်တာမျိုးထက် သူ့ဘာသာ ပရိသတ်လက်ခံပြီး အောင်မြင်တာမျိုး ဖြစ်စေချင်သည်။
ထို့ကြောင့် သူ့စာအုပ်တွေကို တစ်ခါမျှ အမှာ စာ ရေးမပေးခဲ့။

ယခုတော့ သဲအောင်သည် သူ့ပရိသတ်နှင့်သူ ဖြစ်နေပြီ။ အထူးညွှန်းဆိုစရာ မလိုတော့ပေ။

ထိုအချိန်တွင် သူ၏ လူပျင်းတွေလည်း အောင်မြင်နိုင်ပါတယ် စာအုပ်ရုံးကျလာသည်။ ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်ပြီး အမှာ စာရေးချင်လာ၏။ လူပျင်းတွေ အောင်မြင်တာမျိုး ကျွန်တော် မတွေ့ဘူးသဖြင့် သူ့စာအုပ်ကို အသေအချာ ဖတ်ရသည်။

လူပျင်းတွေ ဘယ်လိုအောင်မြင်သလဲ သိချင်စိတ် ဖြစ်သဖြင့် ဖတ်ရခြင်းဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ သူဆိုထားသည့် လူပျင်းဆိုတာက ခပ်ညံ့ညံ့ ခပ်ဖျင်းဖျင်း လူပျင်းမျိုးတော့ မဟုတ်။

လုပ်စရာမရှိသေး၍ လုပ်ဖို့ အခွင့်အလမ်းကို စောင့်ဆိုင်းနေသော လူပျင်းမျိုးဖြစ်သည်။

လူတော်လူပျင်း ဖြစ်မည်ထင်သည်။

လူတော်လူပျင်းတွေ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း သဲအောင် ရေးသည် ဆို

လျှင်တော့ ကျွန်တော် ထောက်ခံချင်ပါသည်။ ။

ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ပျင်းနေသူများကတော့ အောင်မြင်ဖို့ ဝေးစွာ သုံးစားရဖို့ တောင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်ကြောင်းပါ။

ဤစာအုပ်ဖတ်ပြီး အောင်မြင်ချင်စိတ်ရှိသည့် လူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။

ကောင်းသန့်
၇-၁၂-၀၇

အဖွင့်

လူပျင်းတွေဟာလည်း တကယ်ကို အောင်မြင်နိုင်တဲ့ သူတွေပါ။ မယုံဘူးလား မိတ်ဆွေ။

လူပျင်းတွေရဲ့ အစစ်အမှန် အသုံးဝင်ပုံတွေကို ပုံပြင် တစ်ပုဒ်လို သတ်မှတ်ရင် ရပေမယ့် တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပြချင်ပါတယ်။

တစ်နေ့သားမှာ ဗျာ။

သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ လယ်တောထဲမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ လယ်ကူလီတစ်ယောက် လိုတာနဲ့ အလုပ်သမား အရှာခိုင်းသတဲ့ ။ အဲဒီအချိန်ဟာ လယ်ယာလုပ်ငန်းတွေ စတင်နေပြီဖြစ်တဲ့ အချိန်မို့ လူတော်တော် များများကလည်း သူ့အလုပ်နဲ့ သူ မအားလပ်ကြတော့ဘူးပေါ့။

ရှားရှားပါးပါး လူငယ်တစ်ယောက်ကိုပဲ တွေ့သတဲ့ ။

အဲဒီလူငယ် တောင်းဆိုတဲ့ လုပ်အားခက အခြားသူတွေကို ပေးရတဲ့ လုပ်အားခထက် ပိုလွန်းနေတာကြောင့် သူဌေးကြီးက ဟောဒီလို မေးခွန်းထုတ်သတဲ့ ။

"မင်းရဲ့ အခြားသူတွေထက် သာလွန်တဲ့ အရည်အချင်း၊ တစ်ခုရှိရင် ငါ့ကိုပြောပြ၊ အဲဒီအရည်အချင်းပေါ် မူတည်ပြီး မင်းလိုချင်တဲ့ လုပ်အားခကိုပေးမယ်"

အဲဒီတော့ ... လူငယ်ကလည်း

"အရည်အချင်းကတော့ အခြားသူတွေထက် မတူအောင် ပိုပြီး ပျင်းတတ်တာပါပဲ။ ဘယ်လောက်ပျင်းသလဲဆိုရင် မုန့်တိုင်းတွေတိုက်တဲ့ အချိန်၊ မိုးတွေရွာတဲ့ အချိန်တွေမှာ တောင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အိပ်ရာထဲက မထချင်အောင် ပျင်းတာပါ" လို့ ရိုးရိုးသားသား ဆိုပါတယ်။

သူဌေးကြီးက အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လေးရဲ့ အဖြေကို သိပ်ကြိုက်ချင်ပုံမရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တခြား ရွေးချယ်စရာလူလည်း မရှိတာနဲ့ မရှိသုံးအဖြစ် အဲဒီလူငယ်ကိုပဲ ငှားလိုက်ရသတဲ့ ။

ပြီးတော့ ... သူ့လယ်တောကို လွှတ်လိုက်ရတာပေါ့။

တစ်နေ့ သူဌေးကြီးနေတဲ့ ရွာမှာ လေကြီးမိုးကြီး တိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ဟာ စပါးတွေလည်း ရိတ်သိမ်းပြီးခါစ ကာလဆိုတော့ သူဌေးကြီးက အင်မတန် စိတ်ပူပင်တာပေါ့လေ။

သူ့အလုပ်သမားက သိပ်ပျင်းဆိုတာကိုး။

ဒါနဲ့ ပဲ အိမ်မှာ ရှိတဲ့ အလုပ်သမားတွေခေါ်ပြီး လယ်တောထဲကို လိုက်ဖို့ ပြင်တော့ အဲဒီအလုပ်သမားတွေကလည်း တလင်းထဲကစပါးတွေ ကျိုထဲသွင်းတုန်းမို့ အိမ်ရှိလူအကုန် မအားပါဘူး။

ဒါကြောင့် သူတစ်ယောက်တည်းပဲ လယ်တောထဲကို ထွက်ခဲ့ပါတယ် ။ လယ်ထဲရောက်တော့ သူ့အလုပ်သမား ငယ်ပျင်းကောင်က အေးအေးလူလူ အိပ်လို့ ကောင်းတုန်း။ မနည်းနှိုးယူရသတဲ့ ။

"ဟေ့ကောင်ထစမ်းကွာ၊ ဒီလောက်မိုးတွေရွာ၊ လေပြင်းတွေ တိုက်နေတာတောင် မင်းက အိပ်နေနိုင်သေးတယ်" ဆိုပြီး အပြစ်တင်သံနဲ့ ပြောဆိုသတဲ့ ။

အဲဒီအခါ ငပျင်းအလုပ်သမားက

"သူဌေးကြီး၊ မပူပါနဲ့ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ အလုပ်လုပ်ရမှာ အင်မတန် ပျင်းစရာ ကောင်းလွန်းတာမို့ အစကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင် လုပ်ထားကိုင်ထားပြီးသားပါ။ ဒီနေ့ "မိုးရွာပြီး ရေကြီးမယ်ဆိုတာ သိလို့ စပါးတွေလည်း ကျီထဲ ထည့်ပြီးပါပြီ။ ကျီအမိုးတွေလည်း သေသေချာချာ တုပ်နှောင်ထားပြီးပါပြီ။ ဒါကြောင့် အိပ်နေတာပါ" လို့ ဖြေပါတယ်။

အဲဒီအခါ သူဌေးကြီးက "ဒါဆို မင်းဒီနေ့ လေပြင်းတွေ တိုက် မိုးတွေ ရွာပြီး ရေကြီးမယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် ကြိုသိသလဲ" ဆိုပြီး မေးပြန်ပါတယ်။

အဲဒီအခါ ငပျင်းက "တစ်နေ့ လယ်ကန်သင်း ဘေးနားက ပုရွက်ဆိတ်ကလေးတွေ ရုတ်တရက် နေရာရွှေ့ပြောင်းနေတာကို တွေ့လိုက်ကတည်းက အင်း ဒီနေ့မဟုတ် မနက်ဖြန် တစ်နေ့နေ့ မိုးရွာတော့မယ်။ လေပြင်းတိုက်နိုင်ပြီး ရေကြီးတော့မယ် ဆိုတာကို ကြိုတင် ခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်"လို့ ရိုးရိုးသားသားပဲ ဖြေပါတယ်။

အဲဒီမှာ သူဌေးကြီးက သဘောပေါက်သွားပြီး "ကျန်တဲ့ သူရင်းငှားတွေက ဒီငပျင်းထက် ဝီရိယရှိသော်လည်း ငါ့အကျိုးစီးပွားကို မယုတ်လျော့အောင် မကာကွယ် မစောင့်ရှောက် နိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒီငပျင်းသည် သာကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပေးနိုင်လောက်တဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပါပေတယ်"လို့ ချီးကျူး ပါသတဲ့ ။

အဲဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ ပုံပြင် ဆိုရင်တော့ သူဌေးသမီးနဲ့ ညားရမှာ ဖြစ်ပေမဲ့ ဒါဟာ တကယ့်ဖြစ်ရပ် ဖြစ်တဲ့ အတွက် သူဌေးသမီးနဲ့ တော့ မညားဘဲ သူဌေးလူယုံတော့ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ။

ချစ်စွာသော မိတ်ဆွေများ ခင်ဗျာ...

ဒီဖြစ်ရပ်ကလေးကို ဖတ်ပြီးပါက "လူပျင်း"များ ဟာ ကြီးပွား တိုးတက်နိုင်သူများ လို့ ကျွန်တော့်လို ယုံကြည်တော့မယ်ဟု မျှော်လင့်မိပါကြောင်း။

**ချစ်ခင်လျက်
သဲအောင်**

အခန်း(၁)

ပျင်းပါ ... ပျင်းတာဟာ အပြစ်မဟုတ်ပါ

မိတ်ဆွေ ခင်ဗျားကို ပတ်ဝန်းကျင်က "ဒီကောင် ငပျင်းပါကွာ" လို့ မှတ်ချက်ချခံရပြီလား။ ဒါဆိုရင် ဝမ်းသာလိုက်ပါတော့။ သင်ဟာ ချမ်းသာကြီးပွားတော့မယ့် အရိပ်အယောင်ကို သူတို့ မြင်နေလို့ ပြောတာပါ။ ပျင်းတယ်ဆိုတာ အပြစ်မှ မဟုတ်တာ။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကိုစဖို့ အားယူနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာကို သူတို့ သိသွားပြီ။ ဒါကြောင့် သင့်ကို ဒီလို မှတ်ချက်ချချင်တာပဲ။

လူတိုင်းမှာ ပျင်းစိတ်ရှိတယ်။ အဲဒီပျင်းတဲ့ စိတ်ကို လူအများ စုက အလုပ်များ ချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ဖုံးကွယ်ထားလေ့ရှိတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်က သူတို့ ကို အလုပ်သိပ်လုပ်တဲ့ လူလို့ ထင်မြင်ယူဆနေစေချင်တယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ လုပ်နေတဲ့ အချို့အလုပ်တွေဟာ အရည်မရ အဖတ်မရတွေပါ။ ဒီဘက်ဖိုင်ထဲကစာတွေ ဟိုဘက်ဖိုင်ထဲပြောင်းမယ် ကွန်ပျူတာရှေ့မှာ ထိုင်ပြီး သူတို့ နဲ့ မသက်ဆိုင်တဲ့ ဝက်ဘ်ဆိုက်တွေ ကြည့်ချင်ကြည့်နေမယ်။ သူတို့ ကို လာတွေ့တဲ့ ဧည့်သည် နဲ့ အလုပ်ကိစ္စမဟုတ်တဲ့ အခြားအကြောင်းတွေကို စကားတွေ အကြာကြီး ပြောနေမယ်။

ကျွန်တော်ပြောတာ မယုံဘူးလား။ ခင်ဗျားရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်

လိုက်ပါ။ အလုပ်ခွင်ထဲမှာ ရော၊ အိမ်မှာ ရောပေါ့။ အဲဒီလိုလူမျိုးတွေ အများကြီး တွေ့လိမ့်မယ်။ သူတို့ ဟာ အလုပ်ချိန် အများကြီးယူပြီး အလုပ်လုပ်တတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ် ပြီးမြောက်မှုနှုန်း စံကို မေ့နေတတ်တယ်။

ကျန်ခဲ့တဲ့ ၂၀ ရာစုလောက်မှာ တော့ အချိန်အကြာကြီး အလုပ်လုပ်တဲ့ သူဟာ ကြီးပွားမယ့်လူလို့ သတ်မှတ်ကြတယ်။ အခု ပါရဒိုင်အပြောင်းမှာ အဲဒီအတွေးအခေါ်က ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။

အလုပ်တစ်ခုကို အချိန်အကြာကြီးလုပ်ပြီး နည်းနည်းပဲ ပြီးမြောက်တာနဲ့ အချိန်နည်းနည်းလေးလုပ်ပြီး အများကြီး ပြီးမြောက်တာ ဘယ်ဟာက ပိုကောင်းသလဲဆိုတာ စဉ်းစားလာကြတဲ့ အခါ စွန့်ဦးတီထွင်သူ ငပျင်းများက ဒုတိယအချက်ကို ရွေးချယ်လိုက်ကြတယ်။

အဲဒီ သူတို့ ယုံကြည်တဲ့ ဒုတိယအချက်ကို သူတို့ ရဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ ယုံကြည်အောင် ပြောပြတယ်။ လက်ရှိ ၂၁ရာစုမှာ ကမ္ဘာပေါ်က သတင်းအချက်အလက် စီးဆင်းပုံနဲ့ စီမံ ဖန်ခွဲမှုစနစ်တွေဟာ အလျင်အမြန် ပြောင်းလဲနေတယ်။

ဥပမာတစ်ခု ပြောပြချင်တယ်။ လူတွေရဲ့ ပျင်းစိတ်ကို အသုံးပြုပြီး ကြီးပွားနေတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု အကြောင်းပါ။ အင်တာနက်က နေ့စဉ်ပေးသလို ရပါတယ်လို့ ဝက်ဘ်ဆိုက် (Website) လေးတစ်ခု စတင်ကြော်ငြာတုန်းက အမေရိကားမှာ ရှိတဲ့ လူအများစုက ပြန်ရယ်ပြုခဲ့ကြတယ်။ ဖန်သားပြင်ပေါ်က ဝယ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်းကို တီဗွီထဲကထွက်ပြီး လာပို့ပေး မှာ လားလို့ မေးခွန်းတွေထုတ်ပြီး လှောင်ပြောင်ခဲ့ကြတယ်။

ဒီနေ့မှာ ဒီဝက်ဘ်ဆိုက် (Website) ကလေးဟာ ဈေးဝယ်လူများ အနှစ်ခြိုက်ဆုံး ဝက်ဘ်ဆိုက်လေးတစ်ခု ဖြစ်နေပါပြီ။ အဲဒီဝက်ဘ်ဆိုက် (We

bsite) လေးနာမည်က Amizon.com ပါပဲ။ ကုန်တိုက်တွေမှာ သွားဝယ်တာထက်စာရင် သူတို့ ဆီမှာ ဝယ်တာက ဈေးတောင်ပိုပြီး သက်သာသေးတယ်လို့ ဈေးဝယ်သူတွေက ပြောကြတယ်။ အခုတော့ အဲဒီဝက်ဘ်ဆိုက် (Website) ကလေးဟာ ကမ္ဘာ့လက်လီဈေးကွက်မှာ ဝယ်လိုအား၊ ရောင်းလိုအား အကောင်းဆုံး ဈေးကွက်တစ်ခုလို့ မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့တယ်။

အဲဒီ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံးကို သုံးသပ်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် လူတွေရဲ့ "ပျင်းစိတ်" ကို အသုံးပြုထား တွေ့ရမယ်။

ကုန်တိုက်သွားရမှာ ပျင်းတယ် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကို တစ်ခန်းဝင် တစ်ခန်းထွက် လိုက်ရှာရမှာ ပျင်းတယ်၊ အဲဒီ ကိုယ်ဝယ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်းကြီးကို ပွေ့ပိုက်ပြီး အိမ်သယ်လာရမှာ ပျင်းတယ်။

လူတွေရဲ့ ပျင်းစိတ်ကပဲ အဲဒီလုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်အောင် တွန်းပို့လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

လူတစ်ယောက်မှာ အလုပ်တစ်ခုရှိတယ် ဆိုပါစို့။ အဲဒီအလုပ်ခွင်ကို တစ်နေ့မဟုတ်တစ်နေ့ ငြီးငွေ့လာတာပဲ။ ဒါသဘာဝပါ။ ဒါပေမဲ့ လူအများ စု လုပ်တတ်တာက အဲဒီငြီးငွေ့စိတ်ကို မငြီးငွေ့ချင်ယောင်ဆောင်တယ်။ အလုပ်ခွင်ပြင်ပမှာ အခြား ပျော်စရာရှာတယ်။ အဲဒီနည်းလမ်းဟာ တကယ် အသုံးကျတဲ့ နည်းလမ်း မဟုတ်ဘူး ။ ယာယီတော့ သက်သာတယ်။

အလုပ်တစ်ခုကို ငြီးငွေ့လာတယ်ဆိုတာ ပျင်းတဲ့ စိတ်ရဲ့ လက္ခဏာပါ ။ လူအများ စုက "ငပျင်း" လို့ ဝန်ခံရမှာ ရှက်တဲ့ အတွက် အဲဒီငြီးငွေ့စိတ်ကို အလုပ်ခွင်ထဲ မရောက် ရောက်အောင် သူတို့ ရဲ့ စိတ်ခံစားမှုကို ထိန်းကျောင်းတယ်။

လူအနည်းစုကသာ သူတို့ ရဲ့ ငြီးငွေ့စိတ်ကို ပျင်းစိတ်အထိ ရောက်

အောင် လွှတ်ထားလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ စနစ်တကျ ပျင်းတော့တာပဲ။ အဲဒီသူတွေဟာ အောင်မြင်တဲ့ သူတွေ ဖြစ်လာကြတယ်။

ပျင်းစိတ်ဟာ တန်ခိုးရှိတယ်။ တကယ်ပျင်းတဲ့ လူဆိုတာ ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမလဲလို့ အမြဲ စဉ်းစားနေတတ်တာပဲ။ လူဆိုတာ အလုပ်မလုပ်ရရင် မနေနိုင်တဲ့ သတ္တဝါမဟုတ်လား။ တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုးတော့ လုပ်နေတာပဲ။ ပိုက်ဆံရတာနဲ့ မရတာဘဲကွာတယ်။ စိတ်တက်ကြွလည်း တစ်ခုခု လုပ်နေတာပဲ။ ထို့အတူ ပျင်းရင်လည်း လုပ်နေတာပဲ။

အဲ ... ပျင်းတဲ့ လူကတော့ သူစိတ်ပါအဝင်စားဆုံး အလုပ်ကို ရွေးလုပ်တာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ ဝန်းကျင်မှာ ဟောဒီစကားတွေ ကြားဖူးမှာ ပါ။

"ပျင်းလွန်းလို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားလိုက်ဦးမယ်"

"အပြင်ထွက်ရမှာ ပျင်းလွန်းလို့ အိမ်ထဲမှာ ပဲ နေနေလိုက်တယ်" ဆိုတာတွေလေ။ အဲဒီလိုလူတွေဟာ ပျင်းလို့ သူတို့ တကယ်လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကို ဦးစားပေးလိုက်တာပါပဲ။ အကျိုးရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းက နောက်တစ်ဆင့်ပေါ့။

ကျွန်တော် အပေါ်မှာ ပြောခဲ့သလို တန်ခိုးရှိတဲ့ ပျင်းစိတ်ကို အကျိုးရှိရှိ၊ အကွက်ကျကျ သုံးတတ်ဖို့ လိုတယ်။

တကယ်တော့ အလုပ်တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ ၊ ပြီးတော့ အဲဒီ အလုပ်ကို စနစ်တကျလုပ်တတ်ဖို့ ဒါတွေဟာ သင်ကြားလို့ ရပါတယ်။

သင်ပေးမယ့် လူတွေလည်း ရှိတယ်။

စနစ်တကျ ပျင်းတတ်ဖို့ ကတော့ သင်ကြားပေးမယ့် လူလည်း မရှိ

ဘူး။ သင်ကြားပေးလို့ လည်း မရဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လေ့ကျင့်ယူရတာ ဖြစ်တယ်။

ပထမအဆင့် သင်အခု လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကို ပြီးငွေ့လာရင် ပျင်းလာ တဲ့ အထိ ဆက်လုပ်ပါ။ တကယ်ပျင်းပြီ ဆိုရင်တော့ ဟောဒီမေးခွန်း လေးတွေ ဖြေကြည့်ပါ။

(၁) ငါ ဘာကို ပျင်းသွားတာလဲ။

(၂) အပျင်းပြေအောင် ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ။

(၃) အဲဒီ အပျင်းပြေအောင်လုပ်တဲ့ အလုပ်က

(က) မိတ်ဆွေ၊ အပေါင်းအသင်း

(ခ) ပညာ၊ ဗဟု သုတ

(ဂ) အတတ်ပညာ

(ဃ) ငွေကြေးဥစ္စာ ရမှာ လား

(၄) အဲဒါတစ်ခုခုထဲက ငါဘာလိုချင်တာလဲ၊ ငါလိုချင်တာရအောင် ဘယ်လို အပျင်းဖြေရမလဲ။ ဒီမေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေဟာ မှားတယ်ဆိုတာ လုံးဝမရှိတဲ့ အတွက် ရဲရဲတင်းတင်းပါ။ အမြဲတမ်း ခင်ဗျားရဲ့ အဖြေဟာ မှန်နေမှာ ပဲ။

ပြီးတော့ အဲဒီအဖြေတွေကို စာရွက်ဖြူတစ်ရွက်ပေါ်မှာ ဆော့ပင်တစ် ချောင်းနဲ့ ချရေးလိုက်ပါ။

ပြီးတော့ မေးခွန်း(၂)(၃)(၄)က အဖြေတွေအတိုင်း လိုက်လုပ်ကြည့်ပါ။ အဲဒီလိုလုပ်နေရင်း၊ ပိုပျင်းလာတာလည်း တွေ့လာ နိုင်တယ်။ အဲဒီအခါ နံပါတ်တစ်မေးခွန်းကို ပြန်သွားပါ။ ပြီးတော့ နံပါတ်

တ်စဉ်အလိုက် မေးခွန်းတွေပြန်ပါ။

အဲဒီဇယားကို ခင်ဗျား ပျင်းတဲ့ အချိန်တိုင်း စမ်းသပ် ရေးသားကြည့်ပါ။

ကိုယ် ဘယ်အရာတွေကို ဝါသနာပါတယ်၊ ကိုယ်ဟာ ဘယ်အရာတွေကိုလုပ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တွေ့လာလိမ့်မယ်။

အဲဒီဇယားလေးက သင့်ကို အောင်မြင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် တွန်းပို့ပေးပါလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်မှုတွေရစေတဲ့ အတွေးအခေါ်၊ အကြံဉာဏ်ဟာ ငြိမ်သက် ပျင်းရိနေတဲ့ စိတ်တွေဆီကပဲ ပေါ်ထွက် တတ်တာ မမေ့ပါနဲ့ ။

နောက်ထပ်တစ်ခုက လူတိုင်းဟာ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်၊ ကိုယ်နဲ့ အံဝင်တဲ့ အလုပ် လုပ်မှ ပဲ အောင်မြင်ထင်ရှား နိုင်တယ်။ နောက်ပြီး စနစ်တကျ ပျင်းတတ်ဖို့ ဆိုတာကလည်း တကယ်မလွယ်ပါဘူးဗျာ။
